

ДѢЙСТВИЕ I.

Сцена I.

(Чорбаджи Михалаки облѣченъ въ френски дрѣхи, твърдѣ опнати на дебелото му тѣло и съ дълъгъ чибукъ, се расхожда изъ стаята, окичена по вѣсточенъ вкусъ).

Чорбаджи Михалаки.

(Тягнѣника една черковна пѣсень и пуши си чибукътъ и се прозява).

А а хъ, (гледа на горѣ), днеска хубаво врѣмето, хубавъ деньтъ. Отколѣ не съмъ виждалъ такъвъ хубавъ день! прѣзъ Феруфария мѣсець . . . на колко сме на мѣсецьтъ? Азъ само светии тѣ помнѣх, а нумерата на дни тѣ не помнѣх. (Прозява се и се огледа на огледалото). Ама работа а а, какъвъ съмъ въ тие дрѣхи, гаче неприличамъ вече на чорбаджи Михалакия. Сѣ тоя лудетина, Стояновичъ, ме искара изъ умъ да облѣчѣхъ френски дрѣхи, че тѣ биле вече на мода. Ами турски тѣ: лоши ли сж? Ами ако не се носятъ вече турски дрѣхи, кой ще ме причита за чорбаджия още?! Наистина, отъ какъ додохъ Московци тѣ, гаче цѣлий свѣтъ се прѣобърна съ краката на горѣ. Чорбаджиитѣ ги вече